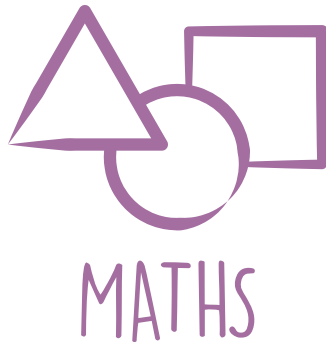

Lyssna på och ordna sagor 2.0

Ref. 30755

Lyssna på och ordna sagor 2.0

Ref. 30755

INNEHÅLL

- **1 LJUD-ONLINE MP3** med **6 klassiska sagor på flera olika språk.**
- **32 BILDKORT** (storlek 11,2 x 7,8 cm) som visar berättelsernas händelseförlopp.

Varje berättelse har en färgad ram och en annan ikon på baksidan för att göra det lättare att gruppera korten i samma sekvens.

Materialet är ekologiskt, kommer från hållbara skogar, består av en hög andel återvunnet material och är 100 % återvinningsbart.

Det är ett tjockt, motståndskraftigt, mycket hållbart och högkvalitativt material.

REKOMMENDERAD ÅLDER

Den rekommenderas för barn i åldern 3 till 6 år, men kan även användas av äldre barn och/eller barn med särskilda behov.

PSYKOPEDAGOGISKA MÅL

SPEL FÖR UTVECKLING AV SEKVENSFÖRSTÅELEN som stimulerar flera aspekter av barnets psykologiska utveckling:

1. Ger en uppfattning om tidens gång.
2. Utvecklar barnets förståelse för logiska tidssekvenser genom att låta det sortera olika scener i korrekt ordning.
3. Inläring av tidsord (före, sedan, efter...).
4. Utvecklar lyssningsförmågan.
5. Stimulerar och berikar språket: Uppmuntrar barnet att prata och att börja strukturera sitt språk. Gör det möjligt för barnet att berika sitt ordförråd och att förstå och konstruera komplexa språkliga strukturer.
6. Underlättar inläringen av andra språk.

Dessutom innehåller spelet en stor mångfald av karaktärer i berättelserna och tillåter:

7. Främja iakttagandet av inkluderande bilder och uppmuntra en attityd av respekt för mångfald.

BESKRIVNING

- **LJUD-ONLINE MP3:n** innehåller **6 klassiska sagor** på flera språk.
- **SAGORNAS** bildkort har ramar i olika färger för att ange vilka kort som tillhör vilken saga.
- * DE TRE SMÅ GRISARNA 5 bildkort med blå ram.
- * TUMMELITEN 5 bildkort med rosa ram.
- * SKÖLDPADDAN OCH HAREN : 5 bildkort med lila ram.
- * MÄSTERKATTEN I STÖVLAR: 5 bildkort med grön ram.
- * ASKUNGEN 6 bildkort med gul ram.
- * PINOCCHIO 6 bildkort med röd ram.

Bildkorten har ett **SJÄLVRÄTTANDE SYSTEM PÅ BAKSIDAN**: Bildkorten har nummer på baksidan (från 1-5 eller 1-6) som visar i vilken ordning de ska läggas.

BRUKSANVISNING: SÅ HÄR SPELAR MAN

Låt först eleven lyssna på berättelsen en gång innan han eller hon ordnar bildkorten i rätt ordning. Spela upp berättelsen en andra gång och låt nu eleven ordna bildkorten i rätt ordning. När sagan är slut kan eleven lyfta på korten och titta på numret på baksidan för att se om han eller hon lagt korten i rätt ordning. Slutligen bör eleven kunna berätta sagan och ordna bildkorten utan att lyssna på CD-skivan.

FÖRSLAG PÅ AKTIVITETER

1. Lyssna på sagan en gång innan bildkorten tas fram.
2. Lägg fram bildkorten på bordet och låt barnet lyssna på sagan igen. Låt barnet placera bildkorten i rätt ordning medan han/hon lyssnar på sagan. När sagan är slut kan nivända på korten för att se om de lagts i rätt ordning (från 1-5 eller 1-6).
3. När barnet har hört sagan flera gånger och lärt sig den kan du låta honom/henne ordna bildkorten utan att lyssna på CD-skivan.
4. Låt barnet berätta sagan med bildkorten placerade i rätt ordning framför sig på bordet.
5. Låt barnet ordna bildkorten medan han/hon berättar sagan.

”DE TRE SMÅ GRISARNA”

I den stora skogen bodde tre små grisar som var syskon. Den stora stygga vargen var alltid på jakt efter grisarna för att äta upp dem.

För att skydda sig mot vargen bestämde de tre små grisarna att de skulle bygga upp varsitt hus. Den minsta lilla grisen byggde sitt hus av halm, för han ville bli snabbt klar så att han kunde gå ut och leka. Mellangrisen byggde sitt hus av trä. Han såg att hans lillebror redan var färdig med sitt hus och var ute och lekte. Därför skyndande han sig så att han också kunde vara med och leka.

Men den äldsta grisen, som var den mest ansvarsfulla av de tre grisbröderna, byggde ett stadigt hus av tegel. Han slet och svettades och det tog lång tid. Den äldsta lilla grisen skällde

på sina syskon som lekte och stegade i skogen: "Ni kommer att ångra er när den stora stygga vargen kommer. Era hus är alldeles för kläna."

Plötsligt dök den stora stygga vargen upp, och de tre små grisarna sprang så fort de kunde för att gömma sig i sina hus. Vargen stannade först vid den minsta lilla grisens hus. Han pustade och frustade och blåste bort det lilla halmhuset.

Vargen jagade den minsta lilla grisen, som sprang för att gömma sig i mellangrisens hus. Men den stora stygga vargen pustade och frustade och blåste bort det lilla trähuset.

De två små grisarna fick springa för livet. Den stora stygga vargen sprang tätt efter dem, och med andan i halsen lyckades de nå fram till den äldsta grisens hus. De tre små grisarna sprang in i huset och stängde alla dörrar och fönster.

Den stora stygga vargen sprang flera varv runt huset för att hitta ett ställe att komma in på. Han hittade en lång stega och på den klättrade han upp på taket. Sen kröp han ner genom skorstenen för att ta sig in i huset. Men den äldsta lilla grisen, som var mycket smart, hade ställt en stor gryta med kokande vatten i den öppna spisen.

Den stora stygga vargen ramlade ner i grytan med det kokande vattnet och brände sig rejält. Vargen flydde ut ur grisarnas hus medan han ylade av smärta. Sen den dagen kan de tre små grisarna leka i lugn och ro utan att behöva vara rädda för vargen.

"TUMMELITEN"

Tummeliten var den yngsta av sju syskon. Hans familj var väldigt, väldigt fattig. Föräldrarna hade inte mat till alla sina barn och de ville inte se dem svälta ihjäl. Föräldrarna var mycket ledsna, men de bestämde att de skulle ta med sig barnen ut i skogen och lämna dem åt sitt öde. Men Tummeliten, som var mycket listig, gissade vad föräldrarna tänkte göra. På morgonen dagen efter gav mamman en bit bröd till alla barnen.

Men Tummeliten åt inte upp sitt bröd. Istället smulade han sönder brödet och släppte ner en liten bröds mula på marken för varje steg han tog. När alla syskon blivit ensamma mitt i Skogen och var helt vilsna, så sa Tummeliten att de inte behövde oroa sig. De skulle ju enkelt hitta hem tack vare bröds mulorna på marken. Men när syskonen skulle följa brödspåret så såg de att fåglarna hade ätit upp alla smulorna. De började gå för att försöka hitta tillbaka till sin stuga. När det blev kväll kom de fram till ett litet hus. De bestämde sig för att knacka på för att fråga om de fick sova där över natten. En kvinna öppnade dörren. Hon var gift med ett hemskt troll, som gillade att äta barn. Men när hon såg de sju små syskonen, kunde hon inte säga nej utan släppte in dem i huset. Hon sa att de kunde sova där över natten, men de måste gömma sig i källaren när hennes man, det hemska trollet, kom hem.

När trollet kom hem, frågade han vad hans fru hade lagat till middag. Men snart kände han lukten av läckra små barn. Han började leta och till slut hittade han de sju syskonens gömställe. Som tur var, så lyckades hans fru övertala honom att vänta med att äta upp dem till dagen efter. Hon hade ju redan lagat en jättegod köttgryta till middag.

Tummeliten och hans syskon passade på att smita ut genom ett fönster, som trollets fru hade lämnat öppet. På morgonen upptäckte trollet att barnen hade rymt. Han tog på sig sina magiska sjumilastövlar och skyndade sig ut för att leta efter dem. Trollet letade i skogen i flera timmar och blev jättetrött, så han lade sig ner för att vila lite. Han somnade snart. Men han hade lagt sig precis intill den plats där de sju syskonen hade gömt sig.

Tummeliten, som inte bara var listig utan också modig, tog av trollets sjumilastövlar. Sen satte han själv på sig stövlarna. De magiska stövlarna krympte snabbt så att de passade

Tummelitens fötter. Med sina nya stövlar kunde Tummeliten snabbt korsa skogen och snart hittade han sina föräldrars stuga. Sen gick han tillbaka för att hämta sina syskon och på så vis lyckades han rädda dem från det elaka trollet. Tack vare sina sjumilastövlar kunde Tummeliten gå långa sträckor jättesnabbt och därför fick han bli kungens budbärare. Från den dagen behövde Tummeliten och hans familj aldrig vara hungriga igen.

”SKÖLDPADDAN OCH HAREN”

I en vacker skog bodde en hare och en sköldpadda tillsammans med många andra djur. Haren var känd för sin spänstighet, snabbhet och fåfänga. Sköldpaddan var däremot känd för sin långsamhet, uthållighet och sitt tålmod. En dag ordnades det en kapplöpning mellan de båda vännerna, haren och sköldpaddan.

– Sköldpadda, är du säker på att du vill vara med i tävlingen? Du vet väl att jag kommer att vinna, skröt den högfärdiga och självsäkra haren.

Kapplöpningen började, och sköldpaddan gick långsamt, steg för steg, medan haren snabbt sprang förbi med två jättekliv. Haren vände sig om och såg att den långsamma sköldpaddan redan var långt efter. Eftersom han redan var så långt före så tänkte han att han kunde stanna för att dricka och äta lite. Den tålmodiga sköldpaddan fortsatte framåt sakta men säkert. Haren åt en morot och drack litet vatten. Efter ett tag tittade han bakåt igen och såg att sköldpaddan hade hunnit en bra bit på vägen. Sköldpaddan gick långsamt, men nu hade han nästan hade kommit ifatt haren. Då började haren springa igen, och han sprang snabbt ifrån sköldpaddan. Snart såg han att sköldpaddan var långt efter igen. Därför bestämde sig den självsäkra haren för att stanna och vila lite mot en stubbe.

Under tiden gick sköldpaddan långsamt framåt men utan att stanna för att dricka eller vila. Haren somnade som en stock, och när han vaknade så var sköldpaddan nästan framme vid mållinjen. Haren sprang som en dåre, men det spelade ingen roll hur fort han sprang: sköldpaddan gick först över mållinjen och vann kapplöpningen.

Det var så som den uthålliga och tålmodiga sköldpaddan vann över den snabba och högfärdiga haren.

”MÄSTERKATTEN I STÖVLAR”

Det var en gång en mjölnare som hade tre söner. När mjölnaren dog fick hans äldsta son arva kvarnen, den näst äldsta sonen fick arva en åsna och den yngsta fick arva en katt. Men det var inte vilken katt som helst utan en mästerkatt. För att hjälpa sin husse bad han att få en säck och ett par stövlar. Sen gick han ut för att jaga.

Mästerkatten lyckades fånga två raphönor som han stoppade i sin säck. Sen tog han med sig fåglarna till kungen: ”Ers majestät, min husse, markisen av Carabás, vill skänka er den här blygsamma gåvan.”

En dag åkte kungen ut i sin vagn tillsammans med sin dotter. Mästerkatten såg det och bad sin husse att ta sig ett bad i floden. Mästerkatten gömde kläderna, och när kungens vagn kom förbi, började han skrika: ”Hjälp! Min husse, markisen av Carabás håller på att drunkna!” Katten berättade att ett par banditer hade stulit hans husses kläder och sen hade de slängt honom i floden. Kungen gav order om att mjölnarsonen skulle kläs i fina kläder. När prinsessan såg hur vacker mjölnarsonen var, så blev hon omedelbart kär i honom. Kungen erbjöd sig att skjutsa hem den unga mannen till hans palats i den kungliga galavagnen.

Mästerkatten sprang före och kom fram till ett stort fält. Han övertalade bönderna som höll

på att skörda att de skulle säga till kungen att fältet tillhörde markisen av Carabás. Och det var precis vad bönderna sa när kungens vagn passerade förbi.

Mästerkatten kom fram till palatset där den verkliga ägaren till fälten bodde. Det var en elak trollkarl som kunde förvandla sig själv till vilket djur som helst. Mästerkatten bad att han skulle förvandla sig till ett lejon. Trollkarlen förvandlade sig själv till ett stort och rytande lejon. – Det där var väl ingen konst, hånade mästerkatten. Men jag är säker på att du inte kan förvandla dig till ett litet djur, till exempel en mus. Trollkarlen förvandlade sig själv till en mus, och då tog mästerkatten ett språng och åt upp honom i ett nafs.

Precis då kom kungens galavagn fram till palatset. Mästerkatten hälsade dem välkomna till markisen av Carabás palats. Kungen blev mycket imponerad när han såg palatset och tänkte att markisen kunde bli en bra äkta man till prinsessan.

Tack vare den listiga mästerkatten i stövlar kunde den fattiga mjölnarsonen bli markis av Carabás och gifta sig med den vackra prinsessan. Och sen levde de lyckliga i alla sina dagar.

“Cinderella”

Det var en gång en mycket vacker, föräldralös flicka som hette Askungen. Hon bodde med sin styvmor och sina två styvsystrar. Styvmodern och styvsystrarna var avundsjuka på Askungen för att hon var så vacker, och de tvingade henne att jobba hela dagen.

En dag blev de inbjudna av prinsen till en bal på slottet. Men Askungen kunde inte gå på balen eftersom hon var tvungen att skura golvet och laga middagen tills styvmodern och styvsystrarna kom hem igen.

När hon blev ensam började Askungen gråta. Hon var så ledsen för att hon hade en sådan elak styvmor och elaka styvsystrar och för att hon inte fick gå på bal.

Då dök plötsligt hennes gudmor upp. Hon var en god fe. Hon sa till Askungen: - Askungen, du är en snäll och duktig flicka och du är värd att gå på balen.

Fen viftade med handen och vips så förtrollade hon Askungens fula och smutsiga kläder till en fantastisk balklänning. Sen trollade hon så att en pumpa blev en vagn, fyra möss blev hästar och ett par ödlor blev en kusk och lakejer.

Men sen varnade hon Askungen: - Du måste komma ihåg en sak Askungen: Förtrollningen bryts vid midnatt och därför måste du lämna balen innan klockan slår tolv.

Askungen åkte genast iväg till balen på slottet.

Prinsen hade bara ögon för den vackra Askungen och de dansade med varandra hela natten. Gästerna undrade vem denna vackra unga flicka kunde vara och inte ens hennes elaka styvsystrar kände igen henne. Askungen var så lycklig att hon glömde bort den goda fens varning. Men när hon hörde att klockan började slå tolv kom hon plötsligt ihåg vad fen sagt. Hon sprang så fort hon kunde ut ur slottet, men i farten tappade hon en av sina glasskor. Prinsen hittade den lilla glasskon på slottets trappa. Han tillkännagav att han skulle gifta sig med den flicka på vars fot skon passade.

Prinsen åkte runt i sitt rike, och alla unga flickor provade skon, men ingen hade så små och söta fötter som Askungen. Till slut kom prinsen hem till Askungen, och alla blev mäktat förvånade när den lilla skon passade perfekt på Askungens fot.

Prinsen och Askungen lovade att aldrig mer skiljas från varandra. De gifte sig och levde lyckliga i alla sina dagar.

"PINOCCHIO"

Det var en gång en gammal, vänlig man som hette Geppetto. Geppetto var dockmakare och han gjorde fantastiska dockor av trä. En av hans trädockor blev finare än alla andra. Geppetto, som var mycket gammal och fattig och inte hade några barn, tittade på den och tänkte: "Jag döper honom till Pinocchio! Eftersom jag så gärna skulle vilja ha ett barn så kommer Pinocchio att vara som en son för mig!"

Samma natt, medan Geppetto sov, dök en god fe upp i den gamla dockmakarens verkstad. Hon tyckte Pinocchio var så fin att hon ville belöna konstnären som hade gjort dockan. Så hon gjorde dockan levande. Geppetto blev jätteglad på morgonen när han kom in i verkstaden och såg att Pinocchio rörde på sig, sprang runt, skrattade och pratade. Men han var fortfarande en trädocka. Geppetto ville att Pinocchio skulle lära sig saker och därför fick han börja gå i skolan. I skolan lärde Pinocchio känna Benjamin, en snäll syrsa som blev hans bästa kompis.

Men Pinocchio lärde också känna två dumma och olydiga barn. Och i stället för att lyssna på de goda råd som den lilla syrsan gav honom, så struntade Pinocchio i skolan och följde med de andra barnen för att leka och göra rackartyg. Benjamin syrsa blev mycket ledsen över att se hur hans kompis uppförde sig. Pinocchio slutade gå till skolan och rymde hemifrån för att bege sig ut på äventyr. Efter ett tag började det växa ut åsneöron på honom eftersom han varken lärt sig läsa eller skriva. Och inte nog med det. Varje gång han ljög så växte hans näsa och blev alldeles röd.

En dag fick Benjamin syrsa reda på att Geppetto hade åkt ut på en liten flotte för att leta reda på sin son Pinocchio. Men det bar sig inte bättre än att en jättestor val åt upp både Geppetto och flotten. Benjamin syrsa letade reda på Pinocchio och tillsammans åkte de ut i en liten roddbåt för att rädda den stackars Geppetto.

När Pinocchio och Benjamin syrsa befann sig precis framför valen, så öppnade valen sin enorma mun och svalde dem båda i ett nafs. Precis som han hade gjort med Geppetto. Äntligen var Geppetto och Pinocchio tillsammans igen! Men nu måste de hitta på ett sätt att komma ut ur valens mage. Nu vet jag, sa Benjamin syrsa. Vi gör upp en eld. Elden och röken gjorde att valen började nysa och vips flög båten med de tre vännerna ut som ett skott.

Pinocchio återvände till Geppettos hus. Han gick till skolan varje dag och var en snäll och duktig pojke. Geppetto var så stolt över sin son och den goda fen ville belöna den gamla dockmakaren för hans godhet. Så därför förvandlade hon Pinocchio till en riktig pojke! Snipp, snapp, snut så var sagan slut!